

മാതാപിതാക്കൾക്ക് ഉക്കളോടും ബാധ്യതകളുണ്ട്

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَيَرْفَعُ الدَّرْجَةَ لِلْعَبْدِ الصَّالِحِ فِي الْجَنَّةِ، فَيَقُولُ: يَارَبِّ انِّي لِي هَذِهِ؟ فَيَقُولُ بِاسْتَغْفَارٍ وَلَدَكَ لَكَ

അഖ്യുർഹുറയും(0)യിൽനിന്ന്: നമ്പി(സ) പറഞ്ഞു: “സദ്‌വ്യത്ഥനായ ഒരു ദാസന് സുർന്മാ കത്ത് അല്ലാഹു പദവികൾ വർധിച്ചിട്ടുകൊണ്ടും. അപോൾ അയാൾ ചോദിക്കും: ‘നാശം, എന്നുകൊണ്ട് എനിക്കിങ്ങനെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുന്നതു്?’ അല്ലാഹു പറയും: നിരുളം മകൾ നിന്നുകും വേറി പാപ മോചനമർഹിക്കുന്ന നീരുകും” (ബുഖാരി).

ബി 3 വികദിനിശ്ച അധ്യാപനങ്ങൾ നൽകി വളർത്തിയ സന്നാനങ്ങൾ മാതാപിതാക്കൾക്ക് പരലോകത്തും മുതൽക്കുട്ടാക്കാമന്ന് പരിപ്പിക്കുകയാണ് ഈ ഫോൺ. മകളുടെ ധാർമ്മിക കാര്യങ്ങളിൽ അശ്രദ്ധ കാണിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കളെ പരോക്ഷമായി വിമർശിക്കുക കൂടിയാണ് റസുൽ(സ). നല്ല ശിക്ഷണശീലങ്ങൾ നൽകി സന്നാനങ്ങളെ ധാർമ്മിക ഭോധമുള്ളവരാക്കേണ്ടത് മാതാപിതാക്കളുടെ ബാധ്യതയാണ്. ജനങ്ങളെ ഉത്തമ സഭാവികളും സഭാപാര പ്രതിബദ്ധതയുമുള്ളവരാകി മാറ്റിയെടുക്കാൻ നിയുക്തരായ പ്രവാചകരാർ മുന്നോട്ടുവെക്കുന്ന നിർദ്ദേശമാണിത്. നമ്പി(സ) പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ മകളെ അർഹമായ വിധത്തിൽ പരിഗണിക്കുകയും അവരുടെ പെരുമാറ്റമരും ദക്ഷൾ നന്നാക്കി തിരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ” (തിരിമിഡി).

മകൾ അല്ലാഹുവായി കിരിച്ച് ജീവിക്കാതിരിക്കാനും പരലോകത്ത് പരാജയപ്പെടാതിരിക്കാനും രക്ഷിതാക്കൾ അവർക്ക് ധാർമ്മിക വിഭ്യാജ്യാസം നൽകുകതനെ വേണം. അല്ലാഹു ഉന്നത്തുനു: “വിശസിച്ചവരെ, നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തയും നിങ്ങൾ നരകത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കുക” (അത്തഹർബ� 6).

സത്സഭാവികളും സത്കർമ്മികളുമായി വളർത്തിയെടുത്ത സന്നാനങ്ങൾ മാതാപിതാക്കൾക്കു വേണ്ടി പ്രാർഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലമത്രയും അല്ലാഹു അവർക്ക് ഉത്തമ പ്രതിഫലം നൽകിരക്കാണ്ടിരിക്കും. റസുൽ(സ) പറഞ്ഞു: “ഈാൾ മരണപ്പെടുന്നതിലൂടെ അയാളുടെ സർവ കർമ്മങ്ങളും നിലച്ചുപോകും. മുഖനാശമാണിക്കു. സ്ഥാത്യിതായ ഭാഗം, ഉപകാരപ്രദമായ വിജ്ഞാനം, തനിക്കു വേണ്ടി പ്രാർഥിക്കുന്ന സന്നാനങ്ങൾ” (ബുഖാരി, മുസ്ലിം, അഖ്യുദാവും).

മകളുടെ സഭാവ സംസ്കരണത്തിൽ അശ്രദ്ധ കാണിക്കുകയും അവരോടുള്ള ബാധ്യതകൾ നിരോധിപ്പിക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച കാണിക്കുകയും ചെയ്തത് ശേഷം അവരുടെ

ദുഃസഭാവത്തക്കും ആവലാതിപ്പുട്ടിട്ട കാര്യമില്ല. ഒരിക്കൽ വലിപ്പാ ഉമർ(ഒ)രുംയാൽ, മകനെക്കും പരാതിയുമായി ഒരാൾ വന്നു. അയാൾ പറഞ്ഞു: “അമീറുൽ മുഅ്മിനിൻ, എൻ്റെ മകൻ എന്ന ഉപദേശക്കുയും കഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.” ഉമർ(ഒ) അയാളുടെ മകനെ വിളിച്ചുവരുത്തി. ഏന്തിട്ട് മാതാപിതാക്കളോടുള്ള കടപ്പാടുകളെക്കുറിച്ചും അവരെ ഉപദേശിച്ചാലുള്ള ഭവിഷ്യത്തിനെക്കുറിച്ചും ധാർമ്മിപ്പിച്ചു. അവൻ ചോദിച്ചു: “അമീറുൽ മുഅ്മിനിൻ, ഒരു പിതാവിന് തന്റെ സന്നാനങ്ങോട് വല്ല ബാധ്യതയുമുണ്ടോ?” ഉമർ(ഒ): “ഉണ്ട്.” “എങ്കിൽ എന്തെല്ലാമാണെന്ത്?” ഉമർ(ഒ) പറഞ്ഞു: “അവൻറെ ഉമരായ സംസ്കർത്ഥയാകുക, കുട്ടികൾ നല്ല പേരിട്ടുക, ദൈവിക ശ്രമം പരിപ്പിക്കുക എന്നിവ.” അവൻ പറഞ്ഞു: “അമീറുൽ മുഅ്മിനിൻ, ഈ ബാധ്യതകളിൽ ഒന്നു പോലും എൻ്റെ പിതാവ് നിർവഹിച്ചിട്ടില്ല. ഒരു അഗ്രിയാരാധകൻ കീഴിൽ വളർന്ന അടിമപ്പെണ്ണാണ് എൻ്റെ മാതാവ്. ജുഅല (കരിവണ്ട്) എന്നാണ് അദ്ദേഹം എനിക്ക് പേരുവെച്ചിട്ടുള്ളത്. അല്ലാഹുവിശ്ച ശ്രമത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷരം പോലും പിതാവ് എന്ന പരിപ്പിച്ചിട്ടുമില്ല.” ഉമർ(ഒ) കഷ്ടിതനായി അദ്ദേഹത്തിനു നേരെ തിരിഞ്ഞു: “മകൻ ഉപദേശിക്കുന്ന എന്ന പരാതിയുമായിട്ടല്ലേ താങ്കൾ വന്നത്? യഥാർത്ഥത്തിൽ അവൻ താങ്കൾ ഉപദേശിക്കുന്നതിൽ മുമ്പ് താങ്കൾ അവനോടാണ് മോശമായി പെരുമാറ്റാനതിൽ മുമ്പ് താങ്കൾ അവനോടാണ് മോശമായി പെരുതിച്ചത്” (താരബിയത്തുൽ ഒലലാദ്, വാള്യം 1).

വുർആൻ ഭാഷയിൽ സന്നാനങ്ങൾ ദാദവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹവും ഏഹിക്കുജീവിതത്തിലെ അലക്കാരവുമാണ്. അവരുടെ ഭൗതികവും ആത്മീയവുമായ വളർച്ചക്കാവശ്യമായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ മാതാപിതാക്കൾ ബാധ്യസ്ഥരാണ്. കുട്ടികളെ സാമൂഹിക മര്യാദകൾ പരിപ്പിക്കുകയും ശിക്ഷണ ശീലങ്ങൾ നൽകി വളർത്തുകയും ചെയ്ത് അവരുടെ ബാധ്യതയാണ്. ■